

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. června 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Z. Zh. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. I. O.

(Věc C-554/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Směrnice 2008/115/ES – Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Článek 7 odst. 4 – Pojem ‚hrozba pro veřejný pořádek‘ – Podmínky, za nichž členské státy nemusí poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území nebo mohou poskytnout lhůtu kratší než sedm dní“

(2015/C 270/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: Z. Zh., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Žalovaní: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I. O.

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle níž se má za to, že státní příslušník třetí země, který na území členského státu pobývá neoprávněně, představuje hrozbu pro veřejný pořádek ve smyslu tohoto ustanovení jen v důsledku toho, že je tento státní příslušník podezřelý ze spáchání činu, který je kvalifikován jako přečin nebo trestný čin podle vnitrostátních právních předpisů či byl za takový čin odsouzen v trestním řízení.
- 2) Článek 7 odst. 4 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země na území členského státu, který je podezřelý ze spáchání činu, který je kvalifikován jako přečin nebo trestný čin podle vnitrostátních právních předpisů či byl za takový čin odsouzen v trestním řízení, mohou být v rámci posouzení otázky, zda uvedený státní příslušník představuje hrozbu pro veřejný pořádek ve smyslu tohoto ustanovení, relevantní i jiné skutečnosti, jako povaha a závažnost tohoto činu, doba, jež uplynula od jeho spáchání, jakož i okolnost, že tento státní příslušník v okamžiku zadržení vnitrostátními orgány opouštěl území tohoto členského státu. V rámci tohoto posouzení je případně relevantní rovněž jakákoli skutečnost, která souvisí s věrohodností podezření ze spáchání přečinu nebo trestného činu vytykaného dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země.
- 3) Článek 7 odst. 4 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že využití možnosti podle tohoto ustanovení upustit od poskytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území, jestliže státní příslušník třetí země představuje hrozbu pro veřejný pořádek, nevyžaduje nový přezkum skutečností, které již byly přezkoumány za účelem konstatování existence této hrozby. Jakákoli právní úprava či praxe členského státu v dané oblasti musí nicméně zajišťovat, aby bylo v každém jednotlivém případě ověřeno, zda je neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území slučitelné se základními právy tohoto státního příslušníka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 11.1.2014.